

højelse paa denne Konto, uden at jeg er sikker paa, at en saadan Forhøjelse vil kunne vinde Bifald i begge Rigsdagens Afdelinger.

Finansministeren (Lüttichau):

Begge de ærede Ordførere saavel for Flertallet som for Mindretallet i Finansudvalget have ytret sig om § 28 paa Finanslovsforslaget. Jeg skal villig indrømme, at der er noget ubestemt og dunkelt ved denne Paragraf og dens virkelige budgetmæssige Betydning, men det har for øvrigt ogsaa været under Ventilation, om den mindre rigtige Anførsel af de to Beløb til Kasernebygningerne — som blev fremdraget — og som jo meget rigtigt blev betegnet som fejlagtig, idet det første under Nr. 10 i Stedet for 200,000 skal være 75,000 og det andet under Nr. 11 skal være 250,000 i Stedet for 400,000 — burde rettes som Trykfejl. Jeg tror i øvrigt ikke, at det er fornuftigt; thi jeg betragter denne Paragraf som indeholdende mere en Henvisning til de specielle Love, der hjemle Bevillingen, og der vil jo i alt Fald i det foreliggende Tilfælde ikke kunne blive nogen virkelig reel Tvivl. Om ogsaa det ikke kan siges, at Bevillingerne paa de specielle Love bære Fortrinnet fremfor Finansloven, vil ingen begære nogen Anvendelse ud over de Beløb, der ere vedtagne paa de specielle Love. I øvrigt er det en Selvfølge, at § 28, naar som nu Finanslovsbehandlingen har Udsigt til at blive sluttet, før Behandlingen af mange af de specielle Lovforslag, der ogsaa ville kræve Udgifter af Statskassen, ere bragte til Ende, vil der aldrig i saadanne Tilfælde kunne blive nogen virkelig Overensstemmelse. Der forestaar jo eventuelt temmelig store Krav til Statskassen gennem specielle Love, som kunne blive vedtagne paa et senere Tidspunkt. Jeg skal i dette Øjeblik kun pege paa Muligheden af, at der bliver store Byggeudgifter ved Loven om Sindsbげanstalten paa Oringe. Derigennem vil der jo blive stillet Krav paa flere Hundrede Tusinde Kroner, som altsaa ikke nu kunne findes opførte paa § 28. Men med Hensyn til en fuldstændig Balance paa Finansloven kan der jo overhovedet ikke stilles nogen afgørende Forventning, idet der ogsaa under selve Finanslovsforslaget vil findes opført Beløb, som ikke faa nogen endelig finansiel Betydning, men som kun figurere som Overdragelse. Jeg skal for at nævne et Beløb, som vil komme til Fordel som en Besparelse, og altsaa noget vil afhjælpe de Udgifter, der paa drages gennem § 28, tillade mig at henvise til Posten under § 19 III. K., til Albedomsforsørgelse i Genhold til Loven af 1891,

idet der jo vil blive en Besparelse af 400,000 Kr. Der er opført 2 Mill. Kr. til Udgifter, men der vil i det højeste i det kommende Finansaar kun blive forbrugt 1,600,000 Kr. — Med Hensyn til hvad det ærede Flertals Ordfører udtalte angaaende en fejlagtig Postering med Hensyn til Klasselotteriet, saa skulde jeg huske meget fejl, om der ikke ogsaa tidligere har været brugt netop en lignende Fremgangsmaade som den, der i Aar er bleven anvendt. — Med Hensyn til Posten under § 16, Oberstløjtnant la Cour, da har jeg dertil ikke andet at bemærke, end at jeg ganske kan slutte mig til det ærede Flertals Ordførers Udtalelser herom. Det Spørgsmaal, der her er oppe, vil jo finde en retslig Afgørelse, og jeg nærer ikke Tvivl om, i hvad Retning denne Afgørelse vil gaa.

Saa nævne den ærede Ordfører det under § 26 opførte Beløb til en Toldkommission. Jeg er naturligvis fuldt vidende om, at det navnlig i dette høje Ting tidligere er blevet udtalt, at man ønskede at komme til det Standpunkt, at Industri og Haandværk kunde føle sig i en betryggende Ro. Det, man den Gang gik ud fra, var altsaa, at der ikke før det første skulde røres ved Toldreformspørgsmaalet. Men idet jeg anerkender, at det er heldigt, at man kommer til en saadan Betryggelse for Haandværket og Industrien, skal jeg kun udtale, at det netop har været Regeringens Formaal med at nedlægge en Toldkommission, at man derigennem muligvis kunde opnaa en, om jeg saa maatte betegne det, fredelig Afgørelse eller i alt Fald en Forberedelse til en Afgørelse, der vilde bringe den Ro, som der saa haardt trænger til, ikke blot for øvrigt, for Industri og Haandværk, men ogsaa for de øvrige Næringsveje her i Landet. Jeg skal da udtale, at naar der altsaa bliver tilstræbt et forberedende Arbejde gennem en saadan Toldkommission, er det ogsaa kun en Forberedelse; thi de Resultater, der muligt ville fremkomme gennem Toldkommissionens Arbejder, ville jo i ingen Henseende kunne betegnes som endelige eller afgørende. Det var ogsaa den ærede Ordførers Anskuelse, at de Resultater, der fremkom, vilde kun være til Vejledning for Regering og Rigsdag, og det er ogsaa ganske det Standpunkt, jeg vedkender mig, at saavel Regeringen som Rigsdagens Ting komme til at staa fuldstændig frit over for de Arbejder, Erklæringer og Betænkninger, der komme til at foreligge fra en saadan paatænkt Toldkommission.

Ordføreren (Steffensen): Jeg finder Anledning til at fremsætte en enkelt